

Proloog

15 oktober 2005

Het pand aan de Narcisstraat lag er verlaten bij. In de straat was verder geen activiteit te bekennen. Iedereen lag nog op één oor, maar dat zou gauw veranderen. Het arrestatieteam, aangevuld met enkele rechercheurs, benaderde vanaf de voor- en achterzijde het pand. Zoals gebruikelijk was er een grondige briefing aan voorafgegaan en wist iedereen wat hij moest doen. De actie werd geleid door hoofdinspecteur Cor Lugstra, die erom bekendstond niets aan het toeval over te laten.

De explosieven werden snel en behendig gemonteerd op de voor- en garagedeur. Met harde knallen vlogen ze uit de sponningen. Aan de achterzijde gebeurde hetzelfde, er zat misschien een fractie van een seconde tussen. Het ging met militaire precisie. Gerard van Dongen ging, als lid van het Utrechtse rechercheteam, samen met zes leden van het AT aan de voorzijde naar binnen. Hij hield zijn wapen voor zich uit en scheen bij met een zaklamp. Het was aardedonker binnen.

‘Politie, politie...’ werd er her en der geroepen. De adrenaline schoot door zijn lichaam. Ze liepen direct naar rechts terwijl Gerard vanuit zijn ooghoeken Damian en collega’s

van het AT, die vanaf de achterzijde waren binnengetreden, de trap op zag lopen. Gerard concentreerde zich op zijn eigen route door het pand. Een AT-lid liep voor hem uit om met geweld de enige toegang tot de bewuste kamer te openen. Ze waren er slechts enkele meters van verwijderd maar er klopte iets niet. Hij realiseerde zich dat de bedrijfshal leeg was. Waar was die grote hoeveelheid porselein gevuld met coke? Hij draaide zich om en scheen nog eens door de hal. Het was niet alleen leeg, het was schoon, brandschoon. Maar er was nog iets wat hem verontrustte; het was verdacht stil. Er had op z'n minst iets van een reactie moeten komen uit de kamer waar de gezochte personen zich ophielden. Dat kon maar één ding betekenen: ze waren op de hoogte van hun komst. Dan was de actie dus uitgelekt. Hoe kon dat gebeuren? Het volgende moment klonk er een oorverdovende knal en werd Gerard door de enorme luchtdruk de hal in geslingerd. Happend naar adem probeerde hij zich te herpakken toen nog een enorme knal volgde en een deel van het plafond naar beneden kwam. Het ging gepaard met een immense vuurbal. Een AT-lid vloog door de ruimte en bleef bewegingsloos liggen. Gerard zag het in een flits gebeuren voordat hij zelf met zijn hoofd tegen de muur knalde en het bewustzijn verloor.